

8 Ιουλίου 2020

Όσιος Νείλος ο Ασκητής: Η προσευχή είναι προβολή χαράς και ευχαριστίας!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Όσιος Νείλος ο Ασκητής.

1. Αν θέλει κανένας να φτιάσει ευωδιαστό θυμίαμα, πρέπει να συνθέσει σε ίση ποσότητα διάφανο και καθαρό λιβάνι, κασσία, όνυχα και στακτή, σύμφωνα με όσα λέει ο Νόμος (πρβλ. Εξόδ. λ' 34). Αυτά τα υλικά υποδηλώνουν τις τέσσερις βασικές αρετές. Αν έχουν δηλαδή όλη την πληρότητα και είναι στον ίδιο βαθμό αναπτυγμένες τότε δεν πρόκειται να προδοθεί ο νους.

2. Όταν καθαρθεί η ψυχή με την πληρότητα των εντολών, δηλαδή με την εκπλήρωση και εφαρμογή τους, τότε κάνει ακλόνητη την τάξη του νου, καθιστώντας τον ικανό να δεχτεί την κατάσταση εκείνη, που αναζητάει.

3. Η προσευχή είναι επικοινωνία του νου με το Θεό. Σε ποια κατάσταση, αλήθεια, πρέπει να βρίσκεται ο νους για να μπορέσει να απλωθεί και εκταθεί αμετάστροφα

ως τον Δεσπότη του και να τον συναναστρέφεται συνομιλώντας μαζί του χωρίς την παρεμβολή κανενός ενδιαμέσου;

4. Αν, όταν προσπάθησε ο Μωυσής να πλησιάσει τη φλεγόμενη βάτο, εμποδίστηκε, ώσπου να λύσει το υπόδημα των ποδιών του (Εξόδ. γ' 5), πώς εσύ, που θέλεις να ιδείς τον πέρα από κάθε αίσθηση και έννοια και να γίνεις φίλος του, δεν θα πρέπει να λύσεις και να πετάξεις από πάνω σου κάθε νόημα μολυσμένο από πάθος;

5. Πριν από κάθε τι άλλο να προσεύχεσαι να λάβεις το δώρο των δακρύων, για να μαλακώσεις με το πένθος την αγριάδα, που υπάρχει μέσα στην ψυχή σου, και, αφού κατηγορώντας τον εαυτό σου ομολογήσεις στον Κύριο τις ανομίες σου, να πετύχεις την άφεση των αμαρτιών εκ μέρους του.

6. Να χρησιμοποιείς τα δάκρυα για την πραγμάτωση κάθε αιτήματος. Γιατί χαίρεται πολύ ο Δεσπότης σου, όταν προσεύχεσαι με δάκρυα.

7. Αν χύνεις άφθονα δάκρυα στην προσευχή σου, μην το παίρνεις καθόλου επάνω σου, σαν τάχατες να στέκεις πιο ψηλά απ' τους πολλούς. Γιατί με δάκρυα έχει αποκτήσει δύναμη η προσευχή σου, για να μπορέσεις πρόθυμα να ομολογήσες τις αμαρτίες σου και να εξευμενίσεις το Δεσπότη. Μη μετατρέψεις λοιπόν σε πάθος ό,τι αποτελεί προφύλαξη από τα πάθη, για να μην παροργίσεις πιο πολύ αυτόν, που έχει δώσει τη χάρη.

8. Πολλοί χύνοντας δάκρυα για τις αμαρτίες τους, επειδή ξέχασαν το σκοπό των δακρύων, κατάντησαν σε τρέλα ξεφεύγοντας απ' αυτόν.

9. Στάσου επίμονα και προσευχήσου έντονα και σιχάσου τις συνομιλίες των φροντίδων και των λογισμών. Γιατί σε ταραάζουν και σε συγχύζουν για να σε κάνουν άτονο.

10. Όταν σε ιδούν οι δαίμονες πρόθυμο να προσευχηθείς αληθινά, τότε βάζουν με τέχνη μέσα σου σκέψεις μερικών πραγμάτων τάχατες αναγκαίων και ύστερα από λίγο σε κάνουν να τα ξεχάσεις κινώντας έτσι το νου σε αναζήτησή τους. Κι ο νους μη βρίσκοντάς τα πέφτει σε κατάσταση αθυμίας και λύπης. Όταν όμως σταθεί σε προσευχή, του θυμίζουν αυτά, που αναζητούσε και είχε στη μνήμη του, με το σκοπό να κινηθεί ο νους για απόκτηση της γνώσης τους και να χάσει την καρποφόρα προσευχή.

11. Αγώνισου να κρατάς το νου σου την ώρα της προσευχής κουφό και άλαλο. Έτσι θα μπορέσεις να προσευχηθείς.

12. Όταν σε συναντήσει πειρασμός ή ολοένα σε ερεθίζει διάθεση αντιλογίας με

σκοπό να κινήσεις την οργή σου εναντίον του σατανά ή να βγάλεις άναρθρη κραυγή, θυμήσου την προσευχή και την κρίση, που γίνεται όσο αυτή διαρκεί, και παρευθύν θα ηρεμήσει η άτακτη κίνηση μέσα σου.

13. Όσα κάνεις για να αμυνθείς εναντίον του αδελφού σου, που σε έχει αδικήσει, όλα θα σου γίνουν σκάνδαλο την ώρα της προσευχής.

14. Η προσευχή είναι βλάστημα πραότητας και αοργησίας.

15. Η προσευχή είναι προβολή χαράς και ευχαριστίας.

16. Η προσευχή είναι προφύλαγμα από λύπη και αθυμία (κακοκεφιά).

Κεφάλαια περί προσευχής από το βιβλίο του Αρχιμ. Ευσεβίου Βίττη, «Εις ύψος νοητόν...», Λόγος περί Προσευχής αγίου Νείλου του Ασκητού», των εκδόσεων της Αποστολικής Διακονίας